

POVESTIRI DESPRE ECATERINA TEODOROIU

MIHAELA ORJANU

Numai necesită explicații cine a fost Ecaterina Teodorescu și de aceea considerând că introducerea a fost deja făcută o să aduc în atenția cititorului două povestiri ale colegilor fostei eroine.

Este vorba de mărturiile scrise a doi ofițeri de informații în rezervă, din Regimentul 43 Infanterie, datele 3 august 1919 în Slatina;

Documentele au fost descoperite la Arhivele Militare Române, fond 5417, dosar 628, filele 69-69.

POVESTIRI DE PE FRONT

„În ziua de 21 august 1917, în urma ordinelor primite de a se lua cu orice preț cota 461 (Muncelul) au avut loc grele lupte.

Cu mari sacrificii se câștiga teren cu pasul.

Mitralierele nemțești, clocoteau cu furie din toate direcțiile, compania a 7-a în care era și Ecaterina Teodorescu, reușise prin câteva salturi să ocupe o poziție mai înaintată.

Pierise cam mulți din ai noștri.

Venirea nopții a adus puțină liniște. Au venit brancardierii să ridice morții și răniții care zăceau în fața tranșeelelor. Ei nu mai găseau soldați morți din plutonul Catrinei.

Se vede că apropierea de inamic și ceea ce fusese ziua, îngrozise.

Catrina, nu putea să-și lase părăsiți soldații ei bravi, după moartea lor eroică.

A sărit ea pe malul tranșeelelor zicând: „VENIȚI CU MINE“.

Curajul o făcea să fie nepăsătoare de moarte. Mergea fără frică și fără a se feri să facă zgomot.

Poate aceasta a fost neprevădute. Nemții i-au simțit; câteva rachete au luminat mitralierele nemțești; Așa și-au început toaca lor grozavă.

Două gloanțe au pătruns pieptul Catrinei, care a rămas moartă pe loc“.

Locotenent de rezervă (ss) G. V. Botez

Pentru conformitate:

*Cpt. Dumitrescu, șeful biroului Adjutanturii
Regimentul 43 Infanterie*

DECLARAȚIE

„Subsemnatul am cunoscut îndeaproape pe „Eroina Teodoroiu“ și eram bun camarad cu ea;

de prima dată când ne-am cunoscut a fost nerăbdătoare să afle împrejurările prin care am fost înaintat pentru fapte săvârșite pe front, fiindcă îi plăcea întotdeauna să se atașeze de acei cari se ilustrau în fața inamicului - chiar dacă ar fi fost el soldat simplu - și de atunci deseori îmi spunea mici neajunsuri sau păreri frumoase despre însușirile soldaților noștri care îi erau atât de dragi.

Mi-aduc aminte de entuziasmul cu care a intrat în foc la 21 august 1917 și pe Ecaterina Teodoroiu o aveam în stânga cu plutonul ei, cu care făceam legătura între companii, iar când s-a dat ordin de înaintare, ca cel mai brav ofițer și-a luat plutonul și în fruntea soldaților săi cuvinte înflăcărâte, dându-se pe sine de exemplu și pe câmp striga cu vocea-i tânără, ÎNAINTE, PE EI BĂIEȚI. Gloanțele dușmane i-au pătruns pieptul și n-a avut timp decât să spună: „M-A OMORÂT PĂGÂNII, DAR VOI SOLDAȚII MEI, RĂZBUNAȚI-MĂ“

*Locotenent (ss) Ilie Din punct de vedere Olteanu
Din Regimentul 43 Infanterie
1919 august 03 Slatina*

*pentru conformitate
Șeful Biroului Adjutantului:
Cpt. Dumitrescu*

HISTOIRES SUR ECATERINA TEODOROIU

Résumé

La guerre offre toujours des surprises.

Une surprise a été que la première guerre mondiale, 1914-1918, a démontré aux officiers roumains que les femmes peuvent lutter, quand il s'agit de la défense de la patrie, aussi bien que les hommes et peut-être avec plus de courage.

On a écrit beaucoup sur Ecaterina Teodoroiu.

De sur cet sousofficier qui appartient à la province de Jiu j'ai découvert quelques témoignages des officiers d'informations du Régiment 43 Infanterie.

Il s'agit des déclarations des Lt. (ss) Ilie D. Olteanu et Lt. (ss) G. V. Botez, déclarations relatives à celle qui a été et qui restera pour toujours le symbole du courage féminin roumain pendant la première guerre mondiale.

POLIGON DE INSTRUCȚIE ȘI TRAGERI
PENTRU GARNIZOANA PITEȘTI
1926

Anul 1926 reprezintă o dată de referință pentru Garnizoana Pitești, având în vedere că din acest moment, garnizoana se va moderniza cu propriul său poligon de instrucție și trageri.

Încă din 07.03.1924 unitatea în cauză încheie un Proces-verbal cu Ministerul de Război, cu aprobarea direcției Funciare prin Ordinul 11418/1924 privind 30 ha de pământ ce urmau a fi destinate amenajării unui poligon de trageri, conform ultimelor standarde și a unui câmp de instrucție.

Nu voi insista asupra caracteristicilor tehnice ale acestui poligon.

De reținut este faptul că reprezintă primul poligon al garnizoanei Pitești.

Cele 30 ha, situate la sud de Pitești, urmau a fi cuprinse între următoarele hotare:

La est - cu islazul orașului Pitești - pe o lungime de 420 m;

La sud - islazul comunei Hințești - pe o lungime de 680 m;

La vest - cu proprietatea Fostiropol - pe o lungime de 420 m;

La nord cu islazul comunei Hințești - pe o lungime de 750 m.

Pentru poligonul de trageri se fixase cota 353 a comunei Turcești; cu alte cuvinte, deasupra comunei Turcești spre hotarul Hințești, barat de colina către satele Zmeura și Hințești situate peste deal.

Inițial au existat mici neînțelegeri între autoritățile militare și cetățenii comunelor învecinate, în sensul că cei din urmă, nu înțelegeau că accesul oamenilor cât și al animalelor era interzis în zonă.

În dorința de a face rost de hrană pentru animale, țărani treceau des pe aceste suprafețe, ieșind cu animalele la pășunat.

Începând cu data de 20.06.1926 însă conflictele se pare că nu mai sunt semnalate iar terenul intră în posesia definitivă a Garnizoanei Pitești, fiind singura parte ce putea stabili modul în care acesta urma a fi valorificat.

*Arhivele Militare Române, fond Regimentul 4 Dorobanți,
dosar 464, filele 4, 43, 47.*